Dosarul nr. 1-156/2024 1-24095453-38-1-23082024

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

05 septembrie 2024 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,
Instanța având în componență:
Președintele ședinței, judecător Eugeniu Russ
Grefier Vasile Lefter
Cu participarea:
Procurorului Ludmila Devderea
Apărătorului Tudor Banu
Inculpatului Sergiu Batîru

examinând în ședință judiciară publică, în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală după învinuirea lui

Batîru Sergiu Gavril, născut la *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, cu viza de reședință *****, raionul Strășeni), studii medii, nesupus militar, celibatar, cetăţean al Republicii Moldova, oficial neangajat în câmpul muncii, anterior nejudecat, IDNP *****,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.
Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 23.08.2024 până la 05.09.2024.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. Batîru Sergiu Gavril, la 10 august 2024, în intervalul de timp cuprins între orele 23:35 min. - 23:41 min, având drept conduce mijloace de transport pentru categoria ”B1”, ”B ”, în mod intenționat, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, încălcând prevederile articolelor 32 pct.4) lit. a), 33 alin.(3), lit. a) a Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131- XVI 07.06.2007, unde este menționat: *” Participanții la traficul rutier sânt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative, și ale actelor normative în vigoare în domeniu”; ’’Conducătorul de autovehicul este obligată să cunoască și să respecte Regulamentul Circulației Rutiere” și prevederile regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 și anume : pct. 3), care prevede - „ participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să*

nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanţe iminente"; pct. 14 lit. a), potrivit căruia - „conducătorului îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate ", a urcat la volanul autovehiculului de model "BMW", cu numărul de înmatriculare ***** și deplasându-se pe traseul R-20, în preajma s. Țareuca, raionul Rezina, a fost stopat de către fost stopat de către un echipaj al Inspectoratului de Poliție Rezina. În timpul verificării actelor și discuției cu conducătorul auto - Batîru Sergiu, de la ultimul, din cavitatea bucală, s-a simțit miros de alcool, din care cauză de către ofițerul Serviciul Supraveghere Tehnică și Accidente Rutiere a Inspectoratului de Poliției Rezina, inspector Nalbuș Nicolae, conducătorul auto a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul Drager 6820, Seria NR. ARNH 0454, constatându-se că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de conducătorul auto - Batîru Sergiu era de 1, 09 mg/1, care conform prevederilor art. 134^{12} alin.(3) din Codul Penal al RM, se calific ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Batîru Sergiu Gavril a comis infracțiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal, ***conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat***.

2. Privind procedura.

La etapa urmăririi penale, Batîru Sergiu a recunoscut în mod expres vina în legătură cu fapta descrisă mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept confirmare declarația scrisă personal de ultimul și anexată la materialele dosarului.

La fel, la etapa urmăririi penale, Batîru Sergiu, asistat de apărătorul său și-a manifestat voința să încheie acord de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, la inițiativa lui Batîru Sergiu și a avocatului Tudor Banu în interesele inculpatului și în conformitate cu prevederile art.504, art.505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că fapta a fost săvârșită de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui Batîru Sergiu.

Inculpatul Batîru Sergiu, în ședința de judecată, a declarat, personal că recunoaște totalmente săvârșirea faptelor incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. Totodată, a solicitat ca instanța de judecata să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

Instanța de judecată atestă că în conformitate cu art.504 din Codul de procedură penală, (1) Procedura de încheiere a acordului de recunoaştere a vinovăţiei şi judecarea cauzelor penale în cazul încheierii acordului de recunoaştere a vinovăţiei se desfăşoară în ordinea generală stabilită în prezentul cod, cu completările şi derogările prevăzute în prezentul capitol. (2) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei este o tranzacţie încheiată între procuror şi învinuitul persoană fizică sau juridică care şi-a exprimat acordul de a-şi

recunoaşte vina şi acceptă încadrarea juridică a faptei, precum şi forma de executare a pedepsei, în schimbul unei pedepse reduse. (3) Procedura prevăzută în prezentul capitol se aplică în cazul: 1) învinuitului care, la momentul săvârşirii infracţiunii, a împlinit vârsta de 16 ani; 2) infracţiunilor pentru care se aplică pedeapsa cu închisoare pe un termen până la 15 ani inclusiv, cu excepţia celor prevăzute la art.135 şi 1351 din Codul penal. (4) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei nu poate fi încheiat cu persoana învinuită de crearea unui grup criminal organizat sau a unei organizaţii criminale. (5) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi iniţiat de către procuror, de către învinuit şi apărătorul său şi poate fi încheiat în orice moment după punerea sub învinuire şi până la trimiterea cauzei în judecată. (6) În cazul încheierii unui acord de recunoaştere a vinovăţiei, limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală se reduc în conformitate cu art.80 din Codul penal.

Potrivit prevederilor art. 505 din Codul de procedură penală, (1) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei se întocmeşte în scris, după aprobarea, în scris, a limitelor pedepsei de către procurorul ierarhic superior, cu participarea obligatorie a învinuitului şi a apărătorului acestuia. (2) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei poate fi încheiat atunci când, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârşite de învinuit şi rezultă stabilirea vinovăţiei acestuia. (3) Procurorul negociază cu învinuitul şi apărătorul acestuia categoria, cuantumul şi modul de executare a pedepsei care urmează a fi aplicată de instanţa de judecată, în limitele prevăzute de art.80 din Codul penal şi ţinând cont de prevederile art.75–78 din Codul penal.

Totodată, conform prevederilor 506 din Codul de procedură penală, (1) Acordul de recunoaştere a vinovăţiei trebuie să cuprindă: 1) data şi locul încheierii; 2) numele, prenumele şi calitatea persoanelor care au participat la încheierea acordului; 3) datele necesare pentru identificarea învinuitului, prevăzute la art.104 alin.(2), sau datele de identificare a persoanei juridice; 4) descrierea faptei ce formează obiectul acordului şi de care este învinuită persoana; 5) încadrarea juridică a faptei şi pedeapsa prevăzută de lege; 6) mijloacele de probă; 7) declaraţia expresă a învinuitului prin care recunoaşte comiterea faptei şi acceptă încadrarea juridică a acesteia; 8) categoria, mărimea şi modul de executare a pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, dacă s-a ajuns la un astfel de acord; 9) semnătura procurorului, a învinuitului, a apărătorului şi, în cazul învinuitului minor, a reprezentantului legal al acestuia. (2) Apărătorul certifică separat, în scris, declaraţia că acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost examinat de el personal, că procedura de încheiere a lui, prevăzută în prezentul capitol, a fost respectată şi că recunoaşterea vinovăţiei de către învinuit rezultă din înţelegerea lor confidenţială anticipată. (3) Înainte de trimiterea în judecată a cauzei cu acord de recunoaştere a vinovăţiei, materialele dosarului sunt prezentate învinuitului şi apărătorului său pentru a lua cunoştinţă de ele, conform prevederilor art.293 şi 294.

Reieşind din cele expuse *supra,* instanța de judecată remarcând faptul că acordul de recunoaştere a vinovăţiei a fost întocmit în conformitate cu prevederile legale, iar careva temeiuri ce ar duce la respingerea acestuia nu au fost constatate.

Poziţia inculpatului în şedinţă de judecată.

3. În şedinţă de judecată, inculpatul ***Batîru Sergiu****,* a indicat că la 10 august 2024, în

intervalul de timp cuprins între orele 23:35 min. - 23:41 min, având drept conduce mijloace de transport, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul autovehiculului de model ”BMW” și s-a deplasat spre stația Peco din apropierea or. Rezina. În preajma s. Țareuca, raionul Rezina, a fost stopat de către fost stopat de către un echipaj al Inspectoratului de Poliție Rezina. A a fost supus testării alcoolscopice, constatându-se că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de conducătorul auto - Batîru Sergiu era de 1, 09 mg/1. Recunoaște că a servit băuturi alcoolice și pentru asta îi pare rău.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Batîru Sergiu a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât *„natura”* şi *„cauza”* acuzaţiei, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei)*.

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Batîru Sergiu își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat prin acordul de recunoaștere a vinovăției:

- ***declarațiile martorului Nalbuș Nicolae Ion*****,** *oferite la faza de urmărire penală,* (f.d. 19-20);

- ***declarațiile martorului Gadjiu Ghenadie*****,** *oferite la faza de urmărire penală, (f.d.21-22);*

- ***procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 11 august 2024*** (f.d.9);

- ***rezultatul testului alcoolscopic din 10.08.2024, efectuat la alcooltestul ”Drager”, 6820***, din care rezultă că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Batîru Sergiu, constituie 1, 09 mg/litru (f.d.25).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției, acțiunile lui Batîru Sergiu au fost încadrate juridic în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*, iar fapta a fost comisă la 10 august 2024, aproximativ în jurul orelor 23:35-23:41.

În continuare, instanţa precizează că verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi verificând declaraţiile inculpatului Batîru Sergiu oferite în instanţa de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina comiterea faptei, oferind detalii semnificante concordante acuzaţiei aduse, în coraport cu declaraţiile martorilor şi cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Astfel, apreciind probele, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de alcool, săvârşită de către Batîru Sergiu cu intenţie directă, avându-se în vedere aspectul volitiv şi intelectiv la săvârşirea infracţiunii, ce presupune că făptuitorul a manifestat acţiuni directe îndreptate spre consumul de alcool şi ulterior spre conducerea cu bună-ştiinţă a unui mijloc de transport pe drumurile publice, cu năzuinţa satisfacerii dorinţelor personale şi cu neglijarea normelor legale şi morale prohibitive în acest aspect.

La caz, faptul infracţiunii se confirmă indubitabil prin rezultatele tichetului alcool testul din 10.08.2024 efectuat cu aparatul de model „ Drager Alcotest 6820”, conform căruia la Batîru Sergiu, s-a stabilit concentrația de alcool în aerul expirat de 1,09 mg/l.

Mai mult, în opinia instanţei, faptul că inculpatul a condus mijlocul de transport nominalizat pe un drum public, se relevă prin declaraţiile martorilor Nalbuș Nicolae și Gadjiu Ghenadie.

Instanţa mai reţine că conform prevederilor pct. 4 lit.b) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: b) cu grad avansat – în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,7 g/l în sînge sau de 0,35 mg/l în aerul expirat.

Respectiv, prin prisma celor enunțate, instanța apreciază vinovăția inculpatului este stabilită prin ansamblul probator administrat în prezenta cauză penală, care confirmă că Batîru Sergiu a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanţa concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”* CtEDO a statuat că *„(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”*.

În acest mod, instanţa constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, care este format din care îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției

impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool.

Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct. 14 al Regulamentului circulaţiei rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, precum şi sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei.

La rândul său, art.18 al Legii privind siguranţa traficului rutier nr.131 din 7 iunie 2007 stabileşte, că pentru a conduce vehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să întrunească condiţiile stabilite şi să corespundă normelor minime privind aptitudinile fizice şi mintale necesare pentru a poseda dreptul de a conduce vehicule din categoria sau subcategoria vehiculului condus, aprobate de către Guvern, precum şi să dispună de autorizaţia corespunzătoare în cazul efectuării anumitor transporturi.

La caz, instanţa de judecată apreciază că Batîru Sergiu a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier prin faptul că a condus o perioadă nedeterminată de timp până la 10.08.2024, pînă la ora 23:35, autovehiculului de model ”BMW”, cu număr de înmatriculare *****, pe traseul R-20, în preajma s.Țareuca, r-nul Rezina.

În conformitate cu alin.(3) art.134^{12} din Codul penal, prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei, care are *concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/L* și mai mult sau *concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/L* și mai mult.

Instanţa mai subliniază că potrivit art. 132 din Codul penal, prin mijloace de transport se înţeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice, iar la caz, acesta a fost identificat în autovehiculului de model ”BMW”, cu număr de înmatriculare *****.

Totodată, infracțiunea prevăzută la art.264^{1} alin.(1) Cod penal este una formală, care se consideră consumată din momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool cu grad avansat, pe un drum public şi care deţine permis de conducere, prin ce se întregește latura obiectivă a componenţei de infracţiune.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpatul Batîru Sergiu.

De asemenea, instanţa explică motivul infracţiunii prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

Instanța de judecată conchide că inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient survenirea acestora, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate provocată de alcool cu grad avansat.

Astfel, în rezultatul acestor convingeri, inculpatul Batîru Sergiu a decis şi a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fără să ofere o explicaţie plauzibilă care ar fi determinat-o să comită fapta imputată, eventual în lipsa unei intenţii şi confirmând de altfel personal faptul dat.

În concluzie, inculpatul a manifestat o deosebită indiferenţă faţă de condiţiile imperative ale legii, care interzic atât aflarea acestuia la volan în stare de ebrietate, dar şi conducerea acestuia, deţinând la acel moment actul permisiv care îi oferă acest drept, la caz a permisului de conducere solicitat de agentul constatator, ce denotă că aceasta conştientiza caracterul ilicit al acţiunilor sale.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani şi deţine permis de conducere.

Totodată, în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Batîru Sergiu dincolo de orice îndoială rezonabilă. Astfel, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

În conformitate cu art.509[1] alin.(4) – (5) din Codul de procedură penal, *la stabilirea pedepsei cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa verifică dacă individualizarea acesteia a fost efectuată în limitele de pedeapsă prevăzute de legea penală, dacă limitele pedepsei au fost reduse în condiţiile art.80 din Codul penal şi dacă au fost aplicate prevederile art.75–78 din Codul penal. În cazul acceptării acordului de recunoaştere a vinovăţiei, instanţa de judecată nu poate modifica încadrarea juridică a faptei, pedeapsa negociată în acord sau modul de executare a pedepsei. Dispozitivul sentinţei trebuie să conţină informaţiile specificate la art.395, care se aplică în mod corespunzător. În cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, instanţa, la pronunţarea sentinţei, poate înlătura eroarea constatată, fără a agrava starea învinuitului. Instanţa poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie.*

Instanța de judecată notează, că potrivit acordului de recunoaștere a vinovăției din 20 august 2024, încheiat între procurorul Procuraturii r-lui Rezina – Ludmila Devderea, aprobată de procurorul șef– Nicolae Burduja și învinuitul Batîru Sergiu, asistat de apărătorul Tudor Banu, în urma negocierilor s-a ajuns la următorul consens cu privire la pedeapsa ce urmează a fi aplicată în privința Batîru Sergiu - pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Evaluând caracterul rezonabil al pedepsei prevăzute în acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de judecată ține cont de art. art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. La fel, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de

influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Această înțelegere a fost formulată în baza următoarelor circumstanțe, pe care procurorul le-a luat în considerare în timpul negocierilor:

1) *voința învinuitului de a coopera la efectuarea urmăririi penale* — învinuitul Batîru Sergiu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate și a solicitat încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției;

2) *recunoașterea vinovăției și voința liber exprimată* - învinuitul Batîru Sergiu, benevol și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii, este de acord cu încadrarea juridică și nu a negat fapta incriminată;

3) *natura și gravitatea acuzației înaintate* — Batîru Sergiu este învinuit în săvârșirea unei infracțiuni ușoare prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal.

4) *pericolul public prezentat de învinuit* — învinuitul Batîru Sergiu este caracterizată, ca fiind o persoană care a dat dovadă de un comportament adecvat, se caracterizează pozitiv, fără antecedente penale.

5) *interesul public de a obține o judecare mai operativă cu cheltuieli mai reduse* - la caz, prin încheierea acordului privind recunoașterea vinovăției și expedierea cauzei penale în instanța de judecată, va fi obținută o examinare mai rapidă, eficientă și cu cheltuieli reduse atât ale părților implicate în proces cât și ale statului.

Drept circumstanțe atenuante, prevăzute de art.76 Cod penal, instanța de judecată a stabilit recunoașterea vinovăției și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii.

Circumstanțe agravante, prevăzute de art.77 Cod penal, instanța de judecată nu au fost stabilite.

De asemenea, la stabilirea pedepsei sub formă de închisoare, expusă în acordul de recunoaștere a vinovăției, s-au respectat prevederile art. 80 alin. (1) Cod penal, care stabilesc că în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.

În acest caz, conform prevederilor art. 80 alin. (1) Cod penal, limitele pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității prevăzută de art.264[1] alin.(1) Cod penal sunt de la 200 la 240 de ore, care urmează a fi reduse cu o treime și astfel, noile limite de pedeapsă vor fi de la 133 la 160 ore.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului Batîru Sergiu până și după săvârșirea infracțiunii, precum și din faptul că acesta a recunoscut vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere instanța ajunge la concluzia că corectarea inculpatului Batîru Sergiu este posibilă prin stabilirea unei pedepse sub formă de muncă

neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, așa cum a fost negociată în acordul de recunoaștere a vinovăției

Concomitent, instanța, în temeiul art. 7 din Legea nr. 713 din 6 decembrie 2001, va informa condamnatul despre faptul că conducătorii mijloacelor de transport depistați în stare de ebrietate la volan și care au fost privați de dreptul de a conduce mijloace de transport prin hotărârea instanței de judecată, sânt obligați să frecventeze programul probațional antialcoolic și antidrog stabilit de către consilierul de probațiune, care se efectuează contra plată în modul stabilit de Guvern.

La fel, obligativitatea nominalizată rezultă și din pct. 6 al Hotărârii Guvernului nr. 1434 din 7 noiembrie 2002 cu privire la măsurile de prevenire a conducerii mijloacelor de transport în stare de ebrietate, potrivit căruia *„conducătorii mijloacelor de transport, depistați în stare de ebrietate la volan, care au fost privați sau cărora li s-a anulat dreptul de a conduce mijloace de transport prin hotărârea instanței de judecată, sânt obligați să frecventeze programul probațional antialcoolic și antidrog stabilit de către consilierul de probațiune, acoperind personal cheltuielile implementării programului probațional”*.

Totodată instanța de judecată urmează a explica condamnatului că, potrivit art. 65^1, alin. (3) din Codul penal, la aplicarea pedepsei privative de dreptul de a conduce mijloace de transport sau la anularea acestui drept în calitate de pedeapsă complementară la amendă sau muncă neremunerată în folosul comunităţii, termenul ei se calculează de la data rămânerii definitive a hotărârii.

6. Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

La caz, instanța de judecată reține că ordonanța ofițerului de urmărire penală din 13 august 2024 a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă *suportul material de informație de tip CD-R, pe care este stocat înregistrarea video, cu privire la testarea conducătorului Batîru Sergiu (f.d.42-43)*.

Similar, un permis de conducere, cu nr. A1394495 eliberat 07.08.2024, pe numele lui Batîru Sergiu a fost ridicat provizoriu prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 15.08.2024 (f.d.25, 35-37).

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate, iar din conținutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin

încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, un plic ce conține un suportul material de informație de tip CD-R, pe care este stocat înregistrarea video, cu privire la testarea conducătorului Batîru Sergiu urmează să se păstrează în original, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, reprezintă probe pertinente care au fost administrate legal şi nu a fost solicitată restituirea acestora de persoane interesate.

Astfel în urma celor expuse, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată concluzionează că mijlocul material de probă descris *supra*, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Concomitent, instanța reține că potrivit art. 21^1 alin. (3) din Legea privind siguranța traficului rutier nr. 131 din 7 iunie 2007, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale de privare de dreptul de a conduce vehicule, în termen de pînă la 10 zile, solicită autorităţii competente înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule şi remit către aceasta permisele de conducere ridicate pentru anularea lor. După înregistrarea anulării dreptului de a conduce vehicule, permisele de conducere digitale devin indisponibile, fapt comunicat în procesul de verificare a acestora.

Prin urmare, permisul de conducere cu nr. A1394495 eliberat 07.08.2024, pe numele lui Batîru Sergiu, care se păstrează la materialele cauzei, urmează a fi remis Agenției Servicii Publice pentru anularea acestuia, de către organele care asigură executarea pedepsei penale, în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

7. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 67 și 80 din Codul penal, articolelor art. art. 157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509^1 și 437 alin. (1) pct. 1^2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre Batîru Sergiu Gavril și procuror.

Se recunoaște vinovat Batîru Sergiu Gavril, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă conform prevederilor art.80 alin.(1) Cod penal, sub formă de 140 (una sută patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul de executare pedepsei în privinţa lui Batîru Sergiu Gavril se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

În temeiul art. 67 alin. (2^2) din Codul penal, Batîru Sergiu Gavril va semna un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 (cinci) zile de la momentul rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

Se informează Batîru Sergiu Gavril că în baza art. 67 alin. (3) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunităţii, pedeapsa se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 (patru) ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii, iar în acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 (trei) luni.

Controlul asupra comportării şi executării de către Batîru Sergiu Gavril a pedepsei stabilite prin prezenta sentinţă, se pune în obligaţia organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se obligă Batîru Sergiu Gavril, ca în temeiul art. 7 alin. (5) din Legea nr. 713 din 6 decembrie 2001, să frecventeze programul probaţional antialcoolic şi antidrog stabilit de către consilierul de probaţiune, care se va efectua contra plată, în modul stabilit de Guvern.

Corpul delict - suport electronic de tip CD-R, după intrarea sentinţei în vigoare urmează a fi păstrat la materialele dosarului.

Permisul de conducere cu nr. A1394495 eliberat 07.08.2024, pe numele lui Batîru Sergiu, se remite Agenției Servicii Publice pentru anularea acestuia, de către organele care asigură executarea pedepsei penale, în termen de 10 (zece) zile, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Bălți în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Eugeniu Russ**